

Ու զանգերը ջղաճգութեան մասն
 զտեսն կարծի չողին զէմ, կը հեծեմէր
 խեղճ մարդը։

—Աղջիկն, աղջիկս։
 Կարգը կը մտնեար արագ ընթացքով
 ու խել ձիւ, որ կողմէ զառու՞ն
 Զին վայցաւա զխորի փուռան մարմ.
 ջնէն և կողմին կիլ ոտսով մը ըլլաւ, Կարգ
 էր ծնեալ, քիչ մնաց որ տապալէր և
 յետոյ նորէն իր հաւասարակշռութիւնը
 գտաւ։

Մարդ մը գետնին ցատկեց թեթեւ
 ւորէն։

Տոգթ. Ֆոնթընայլն էր։
 Դիպակն վրայ ծնեալ, թեւեւուն մէջ
 առաւ ու ճանչցաւ զանի։

—Պ. տը Բորուս-Վիթթն է՞, մըմնէր
 բոլիւր խոր զարմարեմով։

Ինչպէս կ'ըլլար որ ծերունին հոտ կը
 զտնուէր։ Ո՛վ ըրեա՞ծ էր հոտ։ Որովմէ
 տես չէր կրնար տառնին հոտ զայւ։ Ինչ
 չ'է. համար ձգած էին ճարտան վրայ
 զառնախառնուր. վառնինն երեմակայ, չ
 Զործիքն իսկ այդ գաղտնիքն ըլլաւ լուսա-
 քանիւ սիւղեւն, այլ մտածումն ունեցաւ
 միայն։

Ամէնէն ստիպողական բանն էր ինչ
 մարդուն օգնութեան հասնիլ. Ետտ ուշ
 չէր միթէ։

Մեծած էր արդեօք, թերեւս։
 (Ետտնակիք)